

З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ, ДРУЗІ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ XXXVII

№ 22 (1042)

1 ВЕРЕСНЯ

1971 р.

Ціна 2 коп.

ВИСОКА УСПІШНІСТЬ, САМОВІДДАНА ПРАЦЯ, НОВІ ДОСЯГНЕННЯ У НАУКОВІЙ ТА УЧБОВІЙ РОБОТІ — НАШ ВНЕСОК У 73-денну ВАХТУ НА ЧЕСТЬ 30-РІЧЧЯ ОБОРОНИ НАШОГО МІСТА — ГЕРОЯ.

УРОЧИСТИЙ ДЕНЬ

Сьогодні — 1 вересня — початок нового навчального року, радісний і урочистий день. О дев'ятій годині ранку і в нашому вузі дзвоник сповістив про початок занять, кличе нас в аудиторії і лабораторії, до творчої праці, наполегливого та старанного навчання.

Сьогодні в аудиторіях зайняв своє місце новий загін студентства — першокурсники. Серед них чимало тих, хто прийшов до нас з колгоспних ланів та

заводів і фабрик. Треба думати, першокурсники, наслідуючи приклад старших товаришів, з перших же днів уважно слухатимуть лекції, будуть сумлінно вчитись, активно включатись у вирішення тих завдань, які стоять перед нашим орденоносним вузом.

А ці завдання — великі і відповідальні. В повному розпалі трудова 73-денна вахта одеситів. Трудящі нашого міста натхненною працею відзначають тридцятиріччя оборони

нашого міста-героя. Колективу університету треба зробити все, щоб і ми внесли в цю справу свою частку праці.

Дзвоник кличе! За діло, друзі. Розпочався новий навчальний рік, який треба ознаменувати новими досягненнями в учбовій, науковій і громадсько-політичній роботі.

ПРО ДОБЛЕСТЬ, ПОДВИГИ І СЛАВУ

В кімнаті бойової слави нашого університету є стенд, присвячений обороні міста в 1941 році. На ньому фотографії тридцятирічної давності. Сюди часто заходять студенти, співробітники. Вони з зацікавленням розглядають знімки, знайомляться з матеріалами героїчної оборони міста-героя. А нещодавно до університету прийшли ті, хто насмерть стояв в грозовому 41-му на підходах до Одеси. І документи, здається, знову ожили. Гості, що прийшли ознайомитись з кімнатою бойової слави, пізнали своїх соратників, доповнили цікавими відомостями розповідь стечда про героїчні дні. Колишні воїни згадували все нові й нові епізоди, своїх бойових друзів.

Герой Радянського Союзу, колишній заступник командира ескадрильї 69-го винищувального авіаційного полку А. Т. Череватенко, його однополчанин теж колишній заступник командира ескадрильї Н. С. Голуб'єв, начальник оперативного відділу штабу 95-ї Молдавської стрілецької дивізії в період оборони Одеси В. П. Сахаров, начальник артилерії цієї ж дивізії Д. І. Піскунов і колишній командир 249-го полку НКВС СРСР В. А. Клименко з зацікавленням ознайомились з університетом, відвідали кафедри, факультети, палеонтологічний музей.

Під час бесіди гості університету розповіли про бойовий шлях своїх підрозділів, про то-

варивші по зброї, про славні дні героїчної оборони фортеці на Чорному морі, про мирну працю захисників Одеси після війни.

З постановкою учбового процесу на факультетах, науковій роботі, яка ведеться в університеті, перспективами вузу гостей познайомили декан філологічного факультету професор І. М. Дузь, декан юридичного факультету професор В. П. Колмаков, секретар комітету комсомолу університету Володимир Матковський.

Учасникам оборони Одеси, що прийшли на зустріч, вручили пам'ятні подарунки — іменні книги «Історія Одеського університету за 100 років».

ПЕРША ЗУСТРІЧ

Вчора відбулася зустріч першокурсників з ректором, вченими, студентами та представниками громадських організацій університету. Зустріч відкрив секретар парткому Л. Х. Калуст'ян. Секретар обкому КП України А. П. Чередниченко щиро поздоровив присутніх з початком учбового року. Потім ректор університету професор О. В. Богатський познайомив першокурсників з історією вузу, його традиціями та відомими вченими, які працювали і працюють в університеті.

Перед першокурсниками виступив професор, член-кореспондент Академії наук УРСР

В. П. Цесевич, представник іноземних студентів, які навчаються в нашому вузі, представник нашого студентства, секретар комітету комсомолу В. Матковський.

Далі найцікавіше — перед присутніми з'являється І. І. Мечников, який вручає першокурсникам ключ знань. Ще один ритуал — запалення чаші знань викликало у першокурсників гордість за те, що вони навчатимуться в університеті.

Репортаж про урочисту зустріч першокурсників з представниками університету буде опубліковано в черговому номері газети.

Нова спеціальність

У деканаті механіко-математичного факультету тихо. Студенти на канікулах. Але робота не припинилась. Двоє схилилися над великими аркушами паперу. Підраховують, звіряють, вписують цифри у клітинки. Знову звіряють, підраховують. Нарешті, задоволені.

Двоє — це доцент В. О. Плотников, якому доведеться читати більшість з нових курсів, та заступник декана М. Я. Тихоненко. А великі аркуші — учбові плани нового відділення, яке щойно відкрилося на механіко-математичному — прикладній математики.

Отже, до спеціальностей, які одержували студенти механіко-математичного, тепер додалася нова — спеціалістів обчислювальної техніки, спроможних провадити дослідження по створенню систем математичного забезпечення й до-

датку їх у науці й господарстві. Це дуже важлива для народного господарства й науки спеціальність. Без обчислювальної математики й кібернетики, без спеціалістів, які володіють складним математичним апаратом і можуть застосовувати його для роботи на ЕОМ, немислимий технічний прогрес.

В кінці майбутнього календарного року у життя піде перший загін з 75 випускників нової спеціальності. В основному це будуть студенти старшого курсу, які побажають спеціалізуватись в цій галузі. Вони одержать додаткову підготовку, для чого строк їх навчання збільшиться на 5 місяців.

В подальшому намічається створення окремого самостійного факультету.

З НАГОРОДОЮ!

Нещодавно наш університет облетіла радісна звістка — наших вчених Указом Президії Верховної Ради СРСР за успішне виконання завдань п'ятирічки по підготовці спеціалістів для народного господарства нагороджено орденами та медалями.

Орденом Трудового Червоного Прапора нагороджено ректора університету професора, доктора хімічних наук БОГАТСЬКОГО ОЛЕКСІЯ ВСЕВОЛОДОВИЧА; професора, доктора фізико-математичних наук, члена-кореспондента УРСР ЦЕСЕВИЧА ВОЛОДИМИРА ПЛАТОНОВИЧА. Викладач кафедри зарубіжної літератури доцент, кандидат філологічних наук КОВАЛЬЧУК ОЛЕНА ПЕТРІВНА нагороджена орденом «Знак пошани». Медалі «За трудову доблесть» удостоєна доцент кафедри органічної хімії, кандидат хімічних наук СТЕПАНОВА ОЛЬГА СЕРГІЙВНА. Доцент кафедри математичного аналізу, кандидат фізико-математичних наук СТОРОЖЕНКО ОЛЕОНОРА ОЛЕКСАНДРІВНА нагороджена медаллю «За трудову відзнаку».

Колектив університету щиро вітає нагороджених і бажає їм великих подальших творчих успіхів.

Вони познайомилися і здружилися під час вступних іспитів. Анатолій Квачук успішно склав іспити на механіко-математичний факультет (зліва). Василь Тараненко та Ігор Рум'янець мріяли про професію морських геологів. І їх мрія здійснилась, а Наталка Домбровська сама розповідала на другій сторінці, чим її привабила фізика.

Фото студента першого курсу механіко-математичного факультету Василя САЖІЄНКА.

ВЧОРА—АБИТУРИЄНТИ,

Здається, зовсім недавно, ще вчора вони працювали на підприємствах, колгоспних ланах, вчилися в школі. Потім хвилювалися, йдучи на екзамени і ще більше, коли чекали своєї черги біля дверей конференц-залу, де засідала приймальна комісія й вирішувалась їхня доля. Бути, чи не бути? — це класичне питання вирішено на їх користь. Вони вступили в нову смугу свого життя, стали студентами університету, будуть навчатися обраній спеціальності.

Редакція газети запросила деякого з першокурсників розповісти, чому вони обрали університет і свою спеціальність?

ВЧИТИСЬ НА ЛЮДИНУ

24 серпня. Теплий сонячний день... Абітурієнти з хвилюванням чекають рішення приймальної комісії. Ось й цей вирішальний момент... Ти переступаєш поріг кімнати, де сидять члени комісії і вирішується твоя доля. Що це буде для тебе: радість, чи розчарування? Ти ще не знаєш, але сподіваєшся...

Для мене цей день був справді щасливим. І тому, що я знайшла нових друзів, і тому, що вперше урочисто пролунали для мене слова: «студентка юридичного факультету!». Скільки хвилювань залишилось позаду!

А зараз я буду вчитись в місті, де народилась, де вчилися мої батьки, де разом з комсомольцями в злоту комсоргів шкіл України я крокувала його прекрасними вулицями. Це місто любе мені всім: й яскравим сонцем, й синім морем, а головне — гарними радянськими людьми, яких зустріла тут.

Юрист — благородна професія. Багато видатних людей вивчали юриспруденцію. Ми знаємо, що нас чекає багато трудного, але захоплює цікавого.

Я вірю, що кожний з нас стане не тільки гарним юристом, але й відмінною людиною, Людиною з великої літери!

І. СТЕПАНОВА,
студентка першого курсу юридичного факультету.

Хочу бути хіміком

Хочу бути хіміком. Звичайно, поняття «хімік» дуже розтягне. Воно об'єднує і викладачів, і наукових співробітників, і інженерів-хіміків, і робітників хімічних заводів.

Важко сказати, чому мені подобається хімія. Одне я вже зосвоїв: хімія не в колбах та пробірках, як уявляють собі цю науку школярі. Деякий час я приходив й спостерігав, чим займаються працівники лабораторії органічної хімії, які вирішують проблеми. Як сильно відрізняється все, що я там побачив, від «шкільної» хімії! Тільки там можна твердо переконатись: хімія без інших наук, особливо фізики й математики, в наш час існувати не може.

Деякі дивуються, коли чувають, що я ходив до хімічної лабораторії мити колби, пробірки, прибирати столи. Здають одне й те ж питання: «Навіщо це тобі потрібно?». А хіба можна роз'яснити, що й хімічний посуд мити — заняття цікаве. Без цього не можна «відчувати» хімію.

Під час вступу до вузу кожний абітурієнт замислюється над проблемою: а ким я буду після закінчення, яку професію одержу? Звичайно, думав над

цим і я. Неможливо передбачити, ким стануть теперішні першокурсники. Серед них є майбутні вчені; інженери, викладачі. Не знаю, ким я стану. Поки що обраний напрямок — хімія. А мати будь-яку спеціальність, що зв'язана з хімією, для мене велике щастя. Думаю, що в цьому я не помилюсь.

У мене є всі підстави сподіватись, що одержу міцні знання. На хімічному факультеті працюють відмінні викладачі, які з дорогою душею передадуть нам свої знання.

Навчання в стінах Одеського університету, накладає на нас й велику відповідальність. Один з найстаріших вузів Радянського Союзу, орденоносний університет має добрі традиції. З університетом пов'язані імена багатьох видатних вчених. Тому ми, тільки що прийняті студенти-першокурсники, повинні високо нести честь і продовжувати славі традиції нашого університету.

Зразу ж після зарахування нас відіслали працювати. Наше трудове студентське життя почалося!

І. КЛИМЕНКО,
студент першого курсу хімічного факультету.

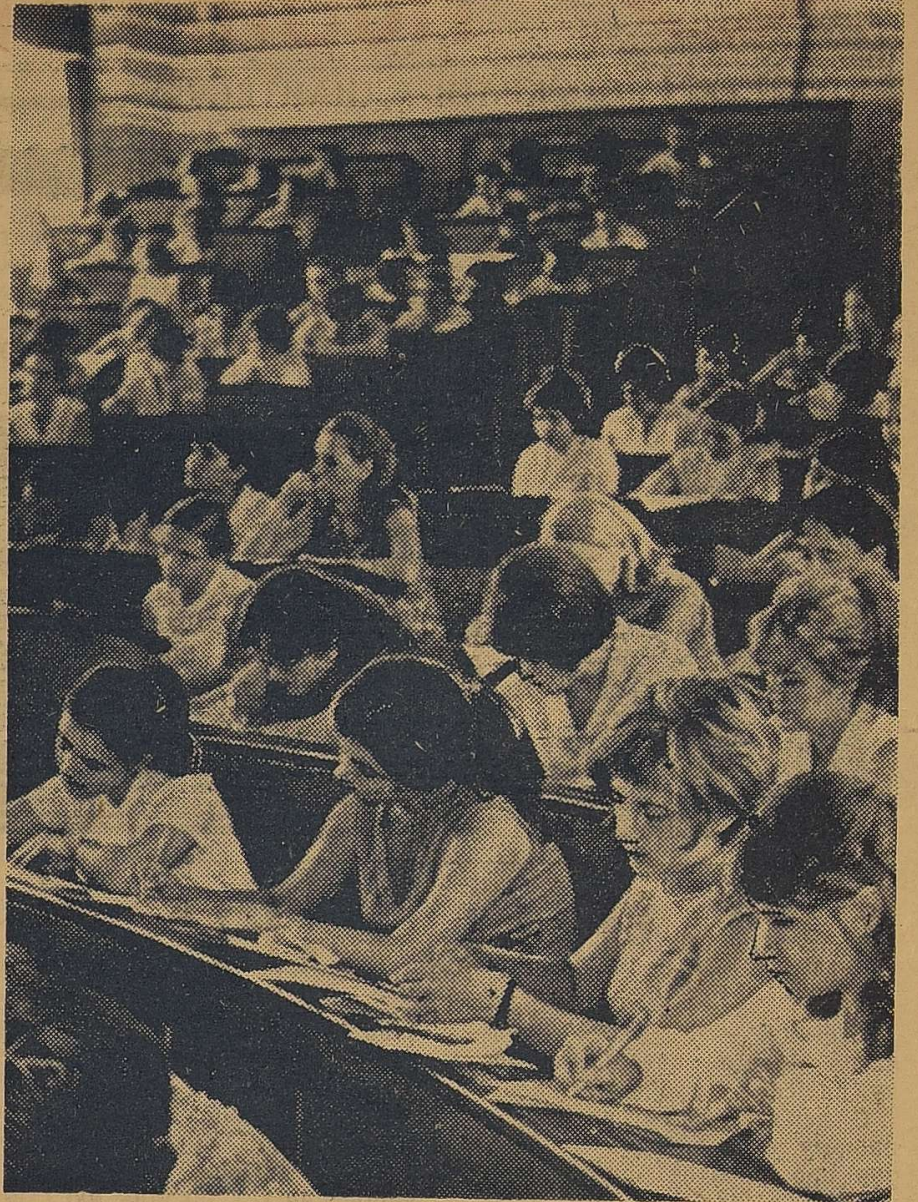
Якогома більше знати

Вступаючи на географічний факультет, я вже точно уявляв свій дальший життєвий шлях. З восьмого класу твердо вирішив стати педагогом. Остаточоно затвердитись в своєму виборі мені допомогла в дев'ятому класі вчителька географії Галина Олександрівна Рябоконт. Вона порадила обрати університет замість педагогічного інституту. Адже я хочу якомога більше знати. Університет дасть мені той обсяг знань, до якого я прагну.

В географії мене особливо приваблює вивчення рідної землі. Адже я сам з села. Моя мати — садовод. Вона завжди вчила мене любити землю, любити її багатства й розумно використати їх. Мені б хотілось прищепити своїм майбутнім вихованцям інтерес до географії, щоб мої учні не дивились на неї як на другорядний предмет.

Все це й викликало в мене бажання бути саме викладачем географії.

В. БОНДАРЕНКО,
студент першого курсу геолого-географічного факультету.

ТВІР НА ВСТУПНИХ ІСПИТАХ ПИШУТЬ ФІЛОЛОГИ.

Фото Я. ЛЕВІТА.

СВІТ, ЩО ЗАХОПЛЮЄ

Зараз, коли я згадую варіанти тем шкільних творів про найщасливіший для мене день, розумію, що жоден з них не вартий особливої уваги. Дійсно щасливий день для мене — це день зарахування на той факультет, і те відділення, про яке мріяла. Тепер можна писати твір на цю тему.

В школі я ще не зовсім вразно уявляла своє майбутнє. Та все ж було в моєму житті те, що визначило прихід на іспанське відділення.

Іспанія прийшла до нашої хати несподівано. Але не тільки як країна Гойї й Лорки, гір та пісень, міцних й мужніх людей — взагалі всього, що відомо з книг. Вона прийшла до нас суворю реальністю, і мужністю людей, що бились за неї під час громадянської війни, набула конкретного життєвого змісту. Ми довідалися, що брат мого діда загинув в Галісії. Його розстріляли, коли він першим з оточеного батальйону республіканців кинувся з вигуком «но пасаран» в атаку. Це все, що він знав по-іспанськи.

Нам розповіли про це іспанці, які довгий час розшукували сім'ю свого загиблого товариша. Тоді я вперше почула іспанську мову. Я нічого не розуміла, але вона чимось притягала до себе. Слова були міцні й пружні. Потім мама переклала розповідь наших гостей...

Вони мовчки піднялись. Піднялись й ми — це була хвилина в пам'ять про загиблу рідну людину. Мене, пам'ятаю, вразило, що ці люди приїхали здалеку, щоб розшукувати нас. Яке велике було почуття, що з'єднувало їх й тисячі людей з різних країн на полях республіканської Іспанії! Тоді ж я почала читати дуже багато іспанської літератури: статті й книги про іспанську культуру, і більш за все, про громадянську війну. Я довідувалась про нові імена. Захоплювалась вивченням культури всіх країн, народи яких говорять іспанською мовою. Мені відкрився цілий світ, що заповнив свіжістю, своєрідністю думок, багатством й соковитістю фарб. У восьмому класі я вже

вирішила, що буду вчити іспанську мову. Зрозуміла, що жодний перекладач не подарує мені того, що подарує собі я сама, коли вивчу цю прекрасну мову.

Зараз я студентка. Мене й моїх однокурсників протягом п'яти років чекає величезна університетська програма. Вона допоможе нам розвинути наші нахили. Більшість з нас стане викладачами, і ми зможемо багатьом людям подарувати радість спілкування з культурою інших країн.

А зараз я чекаю першого вересня так, як ніколи ще не чекала. Цей день стане початком нового етапу в моєму житті. На цьому етапі мені належить перебороти багато труднощів. Але я вважаю, що вибір мій правильний і любов до своєї справи допоможе мені справитись з будь-якими труднощами.

Г. ЛАЛІТІНА,
студентка першого курсу факультету романо-германської філології, іспанського відділення.

В ГЛИБИНИ СВІТОБУДОВИ

Фізика оточувала мене ще з малолітства, нею був наповнений весь наш дім. Мати й батько були викладачами фізики. Чим мене привернула фізика? Спочатку у мене такого питання не виникало, просто в 10—12 років було так заманливо вимовляти фрази: «матеріальна точка», «магнітне поле» тощо. Деяко пізніше потрапила до рук книга про Ф. Жоліо-Кюрі і, здається, саме тоді професія фізика заповнила мене. Уява малювала картини атомної лабораторії, болісні пошуки та радість відкриття.

Але «Прометей був розкутий», за висловом Ф. Ж. Кюрі, людство проникло в глибину цеглинок світобудови, відкриті були дивовижні явища штучної радіоактивності, і мені здавалось, що я вже обділена долею, не беручи участь, хоча б посередньо, в цій події. Після цього фізику я закинула, почала малювати, читала мистецтвознавчі книги.

В 10-му класі прийшов «другий подих», знову фізика стала таємничо-манливою. Я зрозуміла, що роботи й романтики в ній вистачить на всіх. Після закінчення без коливаний подала документи до фізфаку; і зараз після складання іспитів, зарахована на 1-й курс. Таким чином, в майбутньому я — фізик.

Н. ДОМБРОВСЬКА,
студентка першого курсу фізичного факультету.

ВІДНИНИ ВОНИ ЗВУТЬСЯ ЮРИСТАМИ. Зліва направо: ВІКТОР СТОЛЯРОВ, МИКОЛА БЕСПАЛЬКО, ІРИНА СТЕПАНОВА, СВІТЛАНА ГОЛОВАНОВА, ВОЛОДИМИР ТАРАСОВ ТА ВОЛОДИМИР ШТУМПФ.

Фото В. ШИШИНА.

СЬОГОДНІ-СТУДЕНТИ

Знайшов

СВОЄ

ПОКЛИКАННЯ

Свою майбутню професію вчителя історії я обрав ще у 5-му класі. Чому вчителя історії? Тут була суб'єктивна причина — наш вчитель історії Володимир Миколайович Цятко, який вчив мене з 5-го по 8-й клас.

Всі учні його поважали й любили. Його уроки були завжди цікавими і ми чекали на них з нетерпінням.

Але, як це часто трапляється, після закінчення школи я вступав в інший вуз. В Львівський лісотехнічний я не потрапив. Вирішив спочатку пройти армійську школу, а потім зробити вибір.

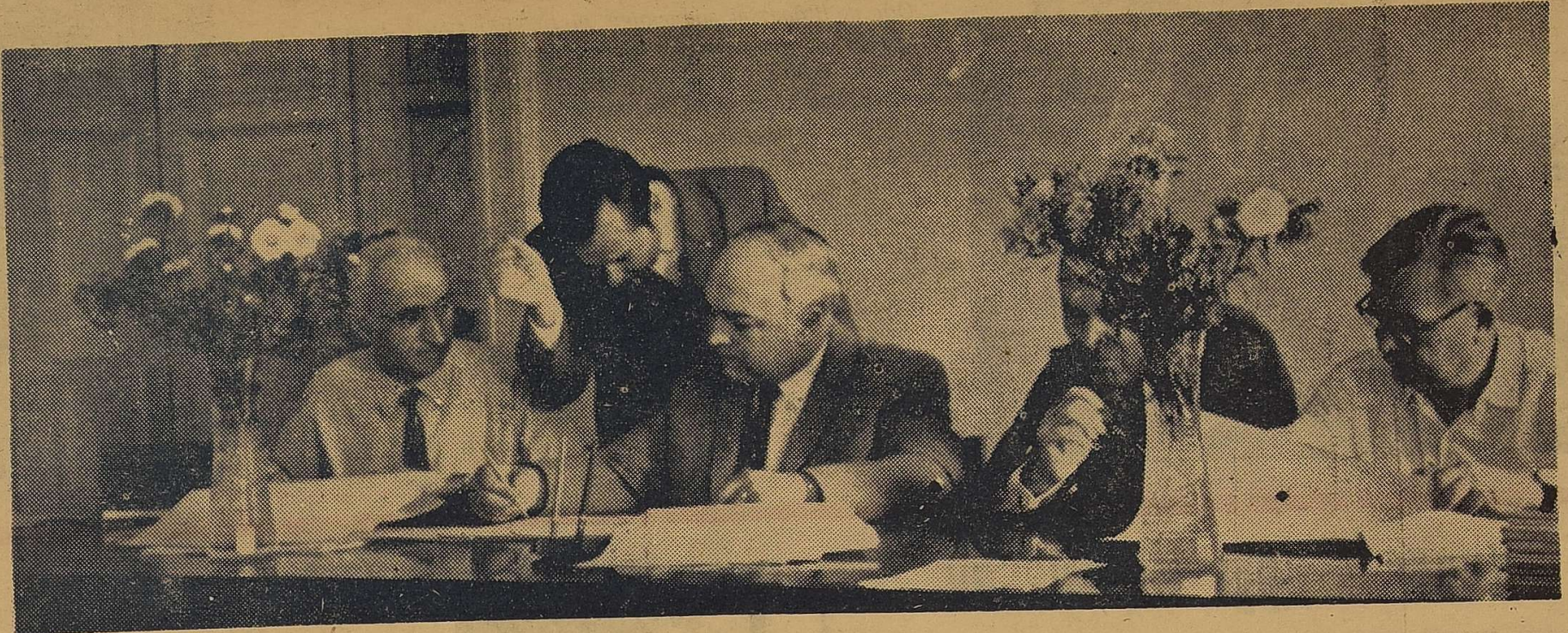
Після звільнення з лав Радянської Армії я твердо вирішив вступати в університет. Готувався самостійно, разом з тим здобув спеціальність слюсаря-складальника. Працював в експериментальнім цеху Одеського автоскладального заводу.

Але я не міг зрадити своїй мрії. Я хотів вивчати історію свого народу, інших народів світу, знати більше, розширювати свій світогляд.

Оволодіти знаннями — це не моя самоціль. Всі знання, які я здобуду в університеті, я віддам іншим. Це будуть діти робітників, колгоспників, службовців — наше Завтра.

Думаю, що моя мрія здійснилась. Я знайшов своє покликання і докладу всіх зусиль, щоб успішно вчитись і закінчити наш університет.

І. ВІННИЧУК,
студент першого курсу історичного факультету.

ЗАСІДАЄ ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ. ВИРИШУЄТЬСЯ ДОЛЯ ЧЕРГОВИХ КАНДИДАТІВ У СТУДЕНТИ.

Особливо радісним для Ольги Нігури був день зарахування, адже шлях до університету на біологічний факультет був нелегким. Навчання в університеті передувала робота, яка й потім дала змогу сказати: так, тільки біологія!

Фото В. ШИШИНА.

ГОРДЕ ІМ'Я МАТЕМАТИК

У кожної людини є своя провідна зірка. У мене теж є така — математика! Це слово стало дорогим для мене зі шкільної лави.

...Одного разу вчитель дав нам важку задачу, довго думала я над нею, але рішення не приходило. Не помітила, як зайшло сонце, засвітилися на вулицях ліхтарі, світлячками засяяли вікна будинків. Я була зайнята своєю задачею...

Рішення прийшло якось несподівано. В цю мить я відчула велику радість. Це була перша, хай незначна, але перемога. Мені подобалась точність теорем, краса й гармонія формул, пошук правильних рішень...

В школі часто влаштовувались математичні вечори. На них ми довідувались про прекрасні й важкі долі вчених-математиків, зокрема, схвилювала доля М. Лобачевського, який вмер в злиднях, забутий всіма, не знаючи, що скоро його ім'я стане безсмертним, що його буде знати весь світ. Вразила його віра в свою справу, в те, що прожив свої роки не даремно, що його праці залишаться людям.

Мені хочеться бути схожою на цю чудову людину, хочеться віддати улюбленій науці свій розум, свої сили, свою душу. І я буду щаслива, коли заслужу горде ім'я — ім'я математика.

Г. ГРОШОВА,
студентка першого курсу механіко-математичного факультету.

НЕМАЄ такої людини, яка б про щось не мріяла. Особливо це властиво нам, молодим. Коли ми вчилися у школі, мріяли добре її закінчити і одержати путівку у життя. Мріяли вступити до вузу. Кожен хотів одержати вищу освіту. Для нас у нашій країні широко відчинені двері інститутів і університетів. І от обрана спеціальність, подано заяву до вузу. Вступаемо у нову смугу життя.

Екзамени... Признатись, було дуже боязко, хоч за плечима вже чималий досвід складання іспитів. Доброзичливість працівників, жарти декана дещо розвіяли непевність.

І от іспити позаду. Пролетіло чотирнадцять днів випробування знань, волі.

ВСТУПАЄМО В НОВУ СМУГУ ЖИТТЯ

Я обрав спеціальність українського філолога. Для мене це особливо важливо. Весь мій рід був хліборобський. Батько — колгоспник. А я стану інтелігентом, щоб сіяти розумне, добре, вічне. Спеціальність філолога я обрав не випадково. Своє дитинство провів серед розлогих і безкраїх українських степів. З дитинства звик до цього оточення і, мабуть, до кінця свого життя з вдячністю буду згадувати чудову степову природу, на лоні якої виріс і набрався життєдайних соків. Мрію написати щось про чарівність степів, про блиск крапель роси в проміннях вранішнього сонця, про спів жайворонка, про чудові українські ночі.

Я хочу стати філологом, вивчити багатющі скарби народної мови. Ми, молоді, покликані свято берегти свою мову, збагачувати її. Ще батько Тарас заповідав:

Чужого навчається,
і свого не цурайтесь.

Більше мене багато таких же, як я. Думаю, що в майбутньому ми станемо друзями, жадібно вбиратимемо все, що даватиме нам університет. Попереду п'ять років дерзаних. Кожний мріє прожити їх так, щоб потім було про що згадувати.

Ми — студенти. Це слово і вражає і вселяє радість в наші душі. Так, ми студенти першого курсу! Як радітиме рідна ненька, що її син чи дочка стали студентами! Як будуть задоволені учителі, що дали знання і путівку в життя! І кожний з нас буде згадувати цей прекрасний період життя, у пам'яті не зітреється той момент, коли вперше пройшовся довгими коридорами вузу.

І вересня сядемо за студентські лави. Для нас приготовлені чудові аудиторії, нас чекають висококваліфіковані викладачі, які віддадуть нам частину свого серця. Ми наперед вдячні їм.

В. БОРЕЦЬКИЙ,
студент першого курсу філологічного факультету.

Почуття нове, незнайоме

Я — студентка біологічного факультету. Почуття нове, незнайоме. Нещодавно думала про університет з острахом, як про далеке майбутнє.

В дитинстві всі мріють стати моряками, льотчиками, вчителями, лікарями. Ну й я нічим не відрізнялась від них. Коли мене привернула до себе біологія? Можливо, тоді, коли роздивлялась «страшних» жуків, а можливо — коли вперше подивилась у мікроскоп? Можливо, й пізніше, коли ракети,

створені людиною, побували на Місяці. Люди побачили чужу планету, чужий світ. Ми ще так мало знаємо про можливі форми життя. Може, мені пощастить розгадати одну з загадок природи! А поки...

Було дуже важко. Одразу прийшлося складати десять іспитів. Спочатку випускні шкільні, потім — вступні. Здавалось, що забула все, нічого не знаю, але витягувала квиток і відповідала. Ось і зарахування. Нічого не бачу, нічого не чую, тільки одне питання: «Чому ви

вирішили стати біологом?» І тут мені захотілось всім, всім розповісти, як багато років я мріяла стати біологом, вивчати цю цікаву науку, в якій я завжди знаходила відповіді на свої запитання. Хотіла та... розгубилась. Промимрила щось... Потім йшла сходами й з радістю думала: «Це мій університет. Я буду біологом!».

Н. КРИЖАНОВСЬКА,
студентка першого курсу біологічного факультету.

Отже, мрія здійснилась. Тепер слід братися за діло, щоб підтвердити, що самі першокурсники і університет не помилилися у своєму виборі.

Поздоровляємо всіх першокурсників і бажаємо їм успіхів у щасливому, але й нелегкому студентському житті. Будьте гідними спадкоємцями славних традицій університету, сумлінними, старанними в навчанні і активними у громадському житті, щоб зрости у справжніх спеціалістів, високо нести честь свого вузу, своєї alma-mater.

„Ворог НЕ ПРОЙДЕ!“

Буремний 1941-й. Ворог підійшов під самі стіни Одеси. Відважні захисники міста відбивають навалу за навалю, наносячи фашистським загарбникам відчутні удари. Одесити всі, як один, стали на захист рідного міста. Одеса живе по законах воєнного часу...

Так було у вересні 1941-го. А нещодавно біля краєсеня — Одеського оперного начебто відновилися ті героїчні дні. Постановники фільму «Оборона» намагалися якомога точніше відобразити події тридцятирічного минулого. І це їм вдалося, адже було чимало добровільних порадників, які добре пам'ятають суворі дні оборони міста.

«Так все і було», — казали ті, хто у той час був у Одесі й брав участь в подіях. Але як не схоже те далеке минуле з сьогодишнім днем (фото справа).

Фото В. ШИШИНА.

Книга — друг і помічник

Позаду вступні іспити, хвилювання. Абітурієнти стали студентами. Попереду чудові роки навчання і пошуків. Але жодного кроку студент не зробить без бібліотеки, без книжки. Та наш університет має бібліотеки: наукову і студентську на факультетах, в кабінетах.

Близько двох мільйонів примірників знаходиться на полях наукової бібліотеки. В її сховищах література на різних мовах, з різних галузей знань. Надзвичайно цінні видання класиків марксизму-ленінізму, серед них є прижиттєві, багаті іменні фонди, чудові комплекти періодичних видань.

Всі ці видання допоможуть нашому читачеві в формуванні

комуністичного світогляду, в оволодінні знаннями, в гармонійному розвитку. До послуг студентів довідковий апарат бібліотеки, його каталоги (алфавітний і систематичний), картотеки (систематична, журнально-газетних статей, тематичні, інформаційні), читальні зали з підсобними фондами, книжкові виставки, бібліографічне обслуговування та екскурсії.

Під час екскурсій студенти ознайомлюються з книжковими фондами, рідкісними виданнями, відділами бібліотеки.

Просимо завітати до бібліотеки.

В. ТЕРЛЕЦЬКА.

Напередодні стартів

Першість МВССО УРСР з різних видів спорту відбудеться у вересні—жовтні. Команди вузів будуть змагатися по групах. До першої входять тринадцять найсильніших, в тому числі і наш університет.

Програмою передбачені змагання з 17 видів, сім з яких обов'язкові. На жаль, з обов'язкових видів університет може взяти участь тільки у змаганнях з легкої атлетики, вільної боротьби, спортивної гімнастики й фехтування, з довільних — з баскетбола, во-

лейбола, художньої гімнастики та стрільби.

Становище, в якому ми опинилися, нелегке. Підготовку до відповідальних змагань маємо розпочати щойно.

Зараз складено програму підготовки, незабаром учбово-тренувальний збір. Сподіваємося, що одержимо добре поповнення з числа тих, хто тільки-но вступив на перший курс.

У складі наших команд — майстри спорту М. Авілов, В. Авілова-Козир, Н. А. Абрамова, І. Наролицький, П. Аветісян, І. Хренкова, І. Ховавко, С. Баранкевич та інші.

В попередній спартакіаді наш університет зайняв останнє місце. Було б дуже добре, коли б у цьому році ми просунулись по сходах вгору.

А. ЛУПОЛОВЕР.

НАШІ ГОСТІ

На юридичному факультеті нашого університету гостили доктор юридичних наук, професор Е. Штельцер — директор секції (інституту) криміналістики університету ім. Гумбольдта та доктор юридичних наук, професор Г. Штейгер з НДР. Гості ознайомились з постановкою наукової та учбової роботи на факультеті. Вони були прийняті ректором університету, професором О. В. Богатським і секретарем парторганізації Л. Х. Калустьяном.

Наші німецькі друзі відвідали палеонтологічний музей, кімнату бойової слави, розповіли багато цікавого про юридичну освіту в НДР.

Професори Е. Штельцер та Г. Штейгер були прийняті обласним прокурором Г. М. Ясинським, начальником УВС Одеського облвиконкому В. Т. Буланковим. Вони побували в колгоспі ім. Ф. Е. Дзержинського, відвідали історичні місця міста-героя.

В. КОЛМАКОВ,
декан юридичного факультету, професор.

Проекти, пошуки, знахідки

„Аму-Дар'я в лабораторії“

В гідрофізичній лабораторії кафедри фізики моря і вод суші фізичного факультету Московського університету проведені модельні випробування нових покриттів з шарнірно-з'єднаних залізобетонних плит, по периметру яких прикріплена тканина. Вона утворює прошарок між плитами і ґрунтом, який забезпечує щільне прилягання до берега, що захищається.

На лабораторній установці створена модель блукаючої річки Аму-Дар'я, яка має відіграти велику роль в боротьбі проти засухи. Береги ріки одягнуті у виготовлені у відповідному масштабі покриття. Випробування їх на моделі дали хороші результати. Восени 1971 р. передбачається випробувати нову конструкцію на Аму-Дар'ї. Роботами керує старший науковий співробітник лабораторії Н. А. Михайлова.

(«Московский университет»)

В кожній мові, в кожному слові красу майбутнього шукай

СЛОВО ПРО СЛОВО ПЕРШОКУРСНИКАМ

Мова виникла, живе й розвивається в процесі трудової діяльності людського суспільства. За визначенням В. І. Лєніна, мова є одним з найважливіших засобів спілкування між людьми. Важливішою мовною одиницею є слово, в якому відбита, зафіксована якась частинка об'єктивної реальної дійсності, пізнаної людиною в процесі її трудової діяльності, культури. Ось тільки один приклад. У сучасній українській мові існують і широко відомі такі слова, як **серп, коса, косарка, комбайн**. Виникли ці слова в різні епохи і по суті є етапами розвитку на Україні сільського господарства.

У вашому житті, шановні першокурсники, також починається новий етап — студентські роки, роки напруженого навчання й опанування основами наук майбутньої спеціальності. Зрозуміло, що за роки навчання в університеті ваш словниковий запас помітно

збільшиться. Однак, ваш активний словниковий запас збільшиться тільки тоді, коли ви працюватиме.

Ви будете вивчати різні наукові дисципліни, кожна з яких має властиву тільки їй термінологію, тобто групу слів, вживану в точно окресленому значенні. Радимо значення кожного терміна чи нового слова, почутого на лекції чи прочитаного в підручнику, добре усвідомити й записати його значення. Для цього вам у великій пригоді стануть тлумачні та енциклопедичні словники, словники іншомовних слів. Заплануйте собі раз на тиждень, як мінімум, заходити в читальний зал нашої наукової бібліотеки, де зосереджені різного типу словники. Прочитайте в них пояснення значення тих слів, з якими ви вперше познайомились, запишіть собі тлумачення цих слів. І ви швидко упевнитесь в тому, що словники так же цікаво й ко-

рисно читати, як, наприклад, і художню літературу. Ви усміхаєтесь... А між тим відомий французький письменник А. Франс писав: «Я сказав, що люблю словники... Тут думки, радість, труди й печалі наших предків і наші власні, пам'ятки громадського й особистого життя... Подумайте, що кожному слову словника відповідає думка чи почуття, які були думками чи почуттями безмежної кількості людей; подумайте, що всі ці зібрані разом слова — справа плоті, крові й душі батьківщини та людства». Ось у такий спосіб ви й будете свідомо збільшувати свій словниковий запас і активно ним користуватися.

Але для того, щоб правильно вживати те чи інше слово, не завжди достатньо знати тільки одне його сучасне значення. Річ у тім, що чимало не тільки старих, а й нових слів можуть уживатись у декількох значеннях, одне з яких буде

первісним, а інші — із значеннями набутими, новими. Так, наприклад, давно запозичене з латинської мови слово **басейн** у сучасній українській мові може вживатись у чотирьох значеннях: 1) посудина на воду; 2) штучне водоймище, оточене стінами; 3) територія, яку охоплює річка з її притоками; 4) велика ділянка гірських порід, що містить поклади корисних копалин.

Отож, іноді треба поцікавитися й історією слова, його походженням, будовою, його первісним значенням і зміною його значень. Дізнатися про все це допоможуть вам етимологічні словники. І тоді ви, майбутні педагоги, навчитесь із кожного слова викрешувати іскру, яка запалюватиме ваших слухачів красу майбутнього шукать.

А. МОСКАЛЕНКО,
доцент кафедри української мови.

ВСІМ, ВСІМ, ВСІМ!

Всім, всім, всім!

Студентам всіх курсів і факультетів! Викладачам і вченим університету! Всім, хто схильний висловлювати свої думки на папері та вважає, що вони являють собою певний інтерес для інших.

Ми запрошуємо вас співробітничати в нашій газеті, стати нашим кореспондентом. Для цього потрібні лише бажання та любов до неспокійної, але жвавої журналістської справи.

Ми запрошуємо не тільки тих, хто працював у газеті, знайдуться цікаві доручення і для того, хто не писав у своєму житті жодної замітки в газету, а скільки цікавих справ у нас є для тих, хто захоплюється фотографією, малюванням!

Чекаємо вас, друзі, в редакції!

Знайти нас просто: вулиця Щепкіна, № 12.

Наш телефон: 39-68-41.

Приходьте, пишіть, дзвоніть!

«За научные кадры», орган парткома, ректората, комитета ЛКСМУ и профкома Одесского ордена Трудового Красного Знамени государственного университета им. И. И. Мечникова, гор. Одесса. Адреса редакції: Одеса, вул. Петра Великого, 2. Зам. № 4249—1000.

Редактор П. МАРКУШЕВСЬКИЙ.